

Pārstāvēt Jēzu

Mikaela Vilkinsa

(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Deivids sēdēja dievkalpojuma zāles pirmajā rindā un nervozi šūpoja kāju. Viņš bija satraucies. Viņš tikko bija pabeidzis Sākumskolu un kļuvis par diakonu. Vecākie zēni grasījās parādīt Deividam un citiem 11 gadus vecajiem zēniem, kā pasniegt Svēto Vakarēdienu.

Deivida autisms dažkārt apgrūtināja jaunu iemaņu apgūšanu. Viņam bija grūti aiziet no Sākumskolas. Un tagad – Svētā Vakarēdiena pasniegšana viņam šķita biedējoša. Ja nu viņš pieļaus kļūdu un visi par viņu smiesies?

Jēkabs, viens no vecākajiem zēniem, sēdēja blakus Deividam. „Mēs priecājamies, ka esi kopā ar

mums,” paziņoja Jēkabs. Viņš sasieta ar Deividu plaukstu. „Tev viss lieliski izdosies!”

Deivids pasmaidīja. Tas lika viņam justies nedaudz labāk.

Pārējie jaunie vīrieši parādīja 11 gadus vecajiem zēniem, kas ir jādara. Viņi parādīja, kurp iet un kurām rindām pasniegt. Viņi vingrinājās iet gar dievkalpojuma zāles rindām. Viņi parādīja zēniem, kā turēt Svētā Vakarēdiena traukus.

„Mammu, paskaties!” Deivids izsaucās, kad viņi bija nokļuvuši mājās. Viņš turēja paceltu roku.

„Tā es turu Svētā Vakarēdiena trauku. Uzmanīgi, lūk, šādi. Tas tāpēc, ka es pārstāvu Jēzu, un es vēlos izrādīt cieņu.”

Jaunie vīrieši vingrinājās ar Deividu un citiem

zēniem svētdienās pēc baznīcas nodarbībām un darbdienu vakara pasākumu laikā. Viņi vingrinājās iet tur, kur tiem vajadzētu iet. Deivids vingrinājās pareizi turēt Svētā Vakarēdiena trauku.

Drīz pienāca diena, kad viņam pirmo reizi vajadzēja pasniegt Svēto Vakarēdienu.

„Kādas ir tavas sajūtas?” jautāja tētis.

„Es vēl joprojām esmu satraucies,” Deivids atbildēja.

„Parunāsim par to, ko tu esi darījis, lai sagatavotos,” sacīja tētis.

„Mēs ģimenē esam lasījuši Svētos Rakstus par priesterību,” paziņoja Deivids. „Priesterība nozīmē pārstāvēt Jēzu. Es apgriezu nagus, lai manas rokas izskatītos glīti. Un es esmu daudz vingrinājies!”

„Manuprāt, tu esi labi sagatavojies,” noteica tētis.

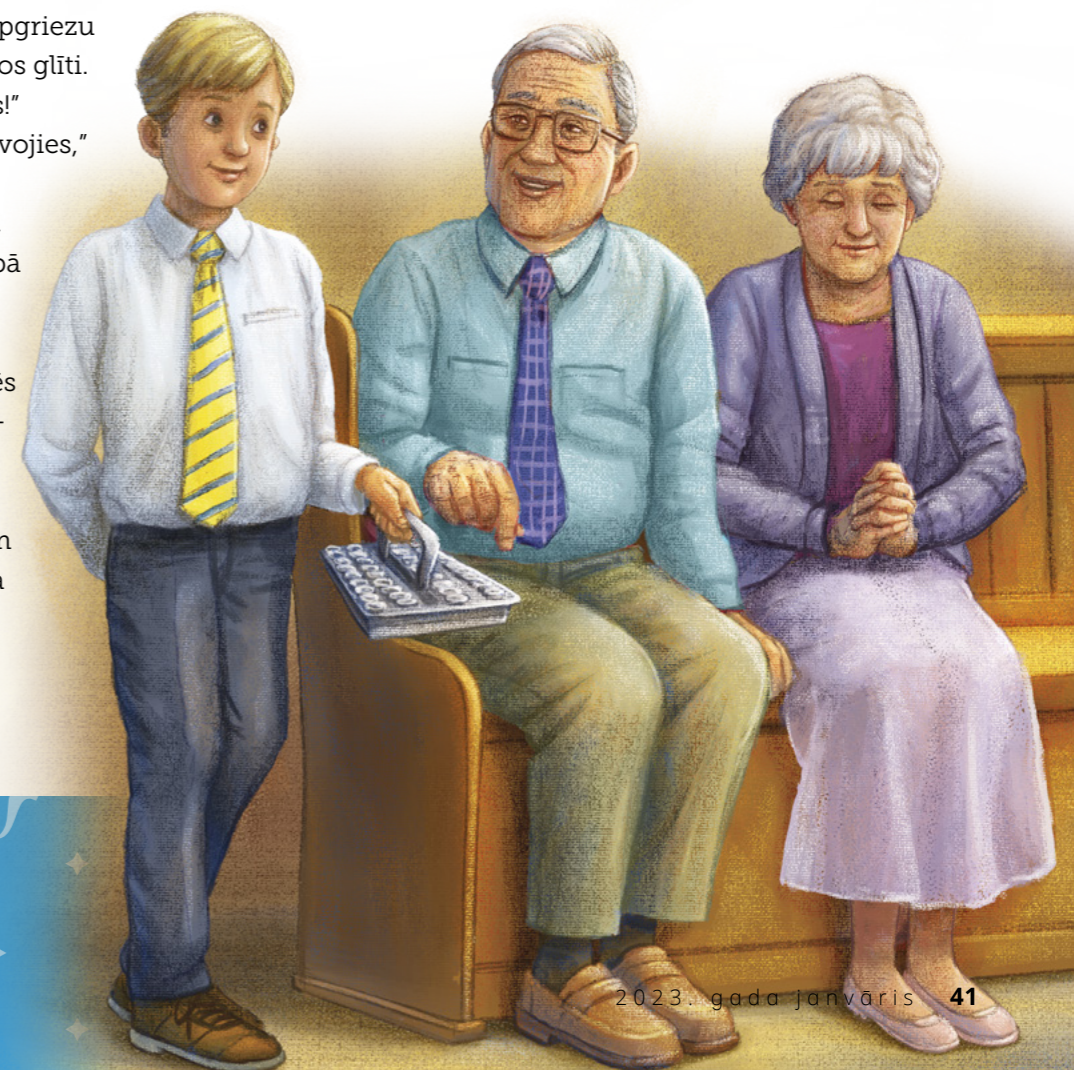
Kad Deivids ieradās baznīcā, viņš apsēdās pirmajā rindā kopā ar citiem diakoniem. Jēkabs apsēdās viņam līdzās. Deivids domāja par to, kā viņš pārstāvēs Jēzu, kad pasniegs Svēto Vakarēdienu. Ja nu tomēr viņš kaut ko sajauc? Viņš pameta skatienu uz Jēkabu, un Jēkabs viņam uzsmaidīja. Deivids pasmaidīja

pretī un dziļi ievilka elpu.

Kad pienāca laiks pasniegt Svēto Vakarēdienu, Jēkabs palīdzēja Deividam pasniegt trauku pirmajām rindām. Deivids priecājās, ka kāds bija kopā ar viņu.

Pasniedzot Svēto Vakarēdienu, Deivids raudzījās uz cilvēkiem. Daudzi no viņiem sēdēja ar godbijīgi noliektām galvām. Daži izskatījās iegrimuši pārdomās. Deivids jutās mierīgs. Viņš pārstāvēja Jēzu. Viņš bija pateicīgs, ka varēja palīdzēt citiem domāt par Jēzu Kristu. ●

Šie notikumi risinājās ASV.

DONALDA VU ILLUSTRĀCIJAS